

Det Universelle Rettferdighetens Hus

Bahá'í Verdenssenter

Ridván 1989

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Den åndelige strøm som hadde så oppildnende virkninger ved forrige ridváns internasjonale bahá'í-konvent, har feid gjennom hele verdenssamfunnet og vekket dets medlemmer både i Østen og Vesten til undervisningsaktiviteter og -prestasjoner man aldri har opplevd før i noe enkelt år. Det store antallet innmeldinger alene bekrefter dette, siden det allerede er meldt om nesten en halv million nye troende. Navnene på så vidt atskilte steder som India og Liberia, Bolivia og Bangladesh, Taiwan og Peru, Filippinene og Haiti rykker i forgrunnen idet vi betrakter det økende antall tegn på den inntreden i skarer som vi appellerte om i vårt budskap for et år tilbake. Disse tegnene er løfterike vitnesbyrd om den sterkere tempoøkningen som siden skal komme og som alle nasjonale samfunn til sist vil oppleve, uansett hvordan deres undervisningsinnsats er i dag.

Vi ser oss tilbake med en følelse av ydmyk takknemlighet og økte forventninger i forhold til de formidable begivenheter som har funnet sted i løpet av så kort tid. Én slik begivenhet var valget av herr Faríbuz Sahbás planløsning for terrassene ved Bábs gravmæle, noe som innleder et nytt stadium nærmere virkeliggjørelsen av Mesterens og Beskytterens visjon av den stien som konger og herskere vil følge oppover Karmelfjellets skråning for å frembære sin hyllest der Bahá'u'lláhs martyriserte forløper er stedt til hvile. De øvrige begivenhetene innbefatter at: Sentralmyndighetene i Moskva har innvilget den søknaden flere bahá'íer i 'Ishqábád fremsatte om å få gjenopprette det lokale åndelige rådet i byen. De første skritt er tatt for å åpne et bahá'í informasjonssenter i Budapest - Troens første organ av denne typen i østblokken. Det er opprettet en underavdeling av Det Internasjonale Bahá'í-samfunns informasjonsskontor i Hong Kong med tanke på den tiden da Troen kan forkynnes på det kinesiske fastlandet.

Blant disse begivenhetene er det også andre som inntar en fremtredende plass: Det Internasjonale Bahá'í-samfunn har med hell vært medansvarlig for det "Kunst for naturen"-programmet som ble gjennomført i London til beste for det arbeidet som gjøres av Verdens Naturfond. Det er blitt undertegnet en avtale i Genève som oppretter formelle forbindelser mellom Verdens helseorganisasjon (WHO) og Det Internasjonale Bahá'í-samfunn. Det er gitt offisiell godkjenning av et bahá'í-pensum for offentlige skoler i New South Wales, Australia. Det har vært en kolossal tilstrømning av besøkende til templet i New Delhi, og den har vokst til rundt fire millioner etter at byggverket ble innviet i desember 1986 og omfatter et uvanlig antall høyere statstjenestemenn og andre fremtredende personer fra mange land, deriblant Kina, Sovjetunionen og land i østblokken. I tillegg til tallrike andre høydepunkter i dette ene året føyer disse begivenhetene seg til den samlede listen over det som hittil er oppnådd i Seksårsplanen og frembyr et dynamisk bilde av forsterket aktivitet i hele bahá'í-verdenen. Man kan ikke nevne en slik eventyrlig fremgang uten å erkjenne hvilken åndelig og sosial virkning som er fremkalt av den tiår-lange forfølgelsesbølgen som med slik voldsom

grusomhet har rammet våre iranske trosfeller. Bare i fremtiden vil den fulle konsekvensen av deres offer bli kjent, men vi kan klart se at det har virket inn på den overordentlige fremgangen i forkynnelsen av Troen og i etableringen av et godt forhold til statsmyndigheter og viktige ikke-statlige organisasjoner rundt om i verden. Det er derfor med dyptfølt takksigelse og glede vi gjør det kjent at det store flertallet av bahá'í-fanger i Iran er satt fri. I vår glede kan vi ikke glemme at det gjenstår å oppnå full frihet for det iranske bahá'í-samfunnet og å sikre medlemmenes menneskerettigheter i alle henseender.

Fylt av stundens glede sier vi varmt velkommen til de to nasjonale åndelige råd som dannes denne ridván: ett i Macau i Sydøst-Asia, det andre i Guinea-Bissau i Vest-Afrika.

Gjennom den forvirringens skygge som bringer dagens samfunn ut av lage, sees der et fjernt skimt - enn så svakt, men dog til å ane - av at vi sakte, men sikkert nærmer oss høydepunktet for de tre parallelle prosessene som den elskede Beskytteren så for seg, nemlig at Den Mindre Fred tar form, at byggverkene på Karmelfjellets Bue blir oppført og at de nasjonale og lokale rådene utvikler seg. Faktisk har dette skimtet, som ennå er så fjernt, rykket nærmere i Seksårsplanen i løpet av denne fjerde epoken av formingstiden, og spesielt i løpet av det året som nettopp er omme. For hvem kunne vel, selv ved begynnelsen av denne Planen, ha forestilt seg de plutselige holdningsendringene som har beveget politiske ledere på noen av klodens uroligste steder til å bryte ut av tilsynelatende fastlåste posisjoner - endringer som i de siste månedene har fått lederskribenter til å spørre: "Er freden i ferd med å bryte ut?" For enhver iakttagere som er klar over den guddommelige kilden til slike hendelser, må denne utviklingen med sikkerhet være oppmuntrende, selv om de nøyaktige omstendighetene som vil ledsage opprettelsen av Den Mindre Fred ikke er kjent for oss. Til og med det eksakte tidspunktet for denne freden er skjult i Guds Store Plan.

De to andre prosessene, derimot, påvirkes direkte av i hvilken grad Bahá'u'lláhs tilhengere utfører sine klart beskrevne oppgaver. Det er god grunn til å fatte mot. For er ikke planskissene valgt for de gjenstående byggverkene på Buen, og er ikke de detaljerte spesifikasjonene utført som vil gjøre skissene til virkelighet i form av storslåtte monumentalverk? Har ikke vi vært vitne til den økende styrken hos nasjonale og lokale åndelige råd i deres evne til å legge og gjennomføre planer, i deres dyktighet til å ha med statlige myndigheter og sosiale organisasjoner å gjøre, til å gi respons på offentlige anmodninger om deres tjenester og til å samarbeide med andre i sosiale og økonomiske utviklingsprosjekter? Bli ikke disse rådene styrket av den årvåkne, kjærlige støtten fra de kontinentale rådgiverne, hjelperådsmedlemmene og deres assistenter, som får sine spirende krefter samordnet på en dyktig måte av Det Internasjonale Undervisningssenteret - en institusjon som med sitt forøkte medlemstall allerede har vist en entusiasme, et klarsyn og en allsidighet som vekker varm beundring?

Så fristende det enn kan være å dvele ved de positive sidene ved vår fremgang, så er det dog bedre at vi lar oss anspore av dem enn at vi skulle hvile på våre bragder. La oss derfor fortsette - uten å bøye av og fulle av fortrøstning - med å gripe de glimrende mulighetene som kombinasjonen og blandingen av disse løpende prosessene og hendelsene gir til å gjøre vår hellige Saks umiddelbare interesser til virkelighet. Disse interessene er ganske visst nærmere angitt i hovedmålene for Seksårsplanen, som vi nå har begynt på annen halvdel av, fullt oppmerksomme på at det hellige året 1992-1993 med sine betydningsfulle minnehøytideligheter står for døren i en ikke altfor fjern fremtid.

Samtidig som vi gjør stadig mer omfattende undervisningsfremstøt, må vi på alle mulige måter videreføre prosjekter av den mest avgjørende betydning. Arbeidet fortsetter med å forberede utgivelsen på engelsk av Kitáb-i-Aqdas, bahá'í-åpenbaringens moderbok. Det må nå gjøres forberedelser til passende minnehøytideligheter i Det Hellige Land i forbindelse med hundreårsdagen for Bahá'u'lláhs bortgang. Planene for verdenskongressen i New York i 1992 må fortsatt skride frem i henhold til det oppsatte tidsskjemaet. I tillegg må man fortsette den

systematiske aktiviteten for til sist å få fjernet analfabetismen fra bahá'í-samfunnet, en bragd som mer enn noe annet vil gjøre Det Hellige Ord tilgjengelig for alle vennene og dermed styrke dem i deres bestrebelse på å leve et bahá'í liv. På lignende vis må bistand til innsatsen for å verne miljøet, gitt på måter som passer inn i vårt samfunns livsrytme, få større betydning i bahá'í-samfunnets aktiviteter.

Med hensyn til prosjektene på Karmelfjellet, så er Prosjektlederkontoret blitt opprettet, og man er i gang med å sette sammen en teknisk stab. Geologiske undersøkelser vil snart bli satt i gang der de utpekte bygningene på Buen skal ligge, og dette skrittet er en forberedelse til den utgravningen av tomtene som hele bahá'í-verdenen ser frem til. Derfor benytter vi denne anledningen til å gjøre dere kjent med det påtrengende behovet for de midlene som trenges både for å starte byggeprosessen og for å støtte dette arbeidet når det først er kommet i gang. Alle disse behovene må og vil sikkert nok bli dekket ved at ethvert samvittighetsfullt medlem av Bahás samfunn på nytt vier seg til sin tjeneste, og særlig ved personlig engasjement i undervisningsarbeidet. Så fundamentalt viktig er dette arbeidet for å sikre grunnlaget for et heldig utfall av alle bahá'í-føretagender og for å fremme inntreden i skarer, at vi beveges til å tilføye et viktig ord til ettertanke. Det er ikke nok å forkynne bahá'í-budskapet, så vesentlig som det er. Det er ikke nok å gjøre listen over bahá'í-samfunnets medlemmer lengre, så nødvendig som det er. Sjelene må forvandles, samfunnene dermed styrkes og nye livsmønstre bli virkeliggjort. Forvandling er hovedmålet for Bahá'u'lláhs Sak, men det ligger i den enkeltes vilje og anstrengelse å gjennomføre den i lydighet mot Pakten. For at denne livsfullbyrdende forvandlingen skal kunne gå sin gang, er det nødvendig å tilegne seg kunnskap om Guds vilje og hensikt gjennom regelmessig lesning og studium av Det Hellige Ord.

Elskede venner: Den fremadrettede kraften som ble skapt av fjorårets bedrifter, gjenspeiler seg ikke bare i anledningene til betydelig vekst for Saken, men også i en lang rekke utfordringer av viktighet, varighet og ulik art - sammenstilt slik at de stiller krav til våre åndelige og materielle ressurser ut over det som tidligere har vært tilfelle. Vi må være rede til å møte kravene. Vi befinner oss midtveis i Seksårsplanen og har nådd et historisk øyeblikk rikt på håp og muligheter - et øyeblikk der viktige tendenser i verden mer og mer kommer på linje med prinsipper og mål i Guds Sak. Den tvingende nødvendigheten av at vårt samfunn skynder på for å fullføre sitt verdensomspennende verv er derfor uhyre stor.

Vår første og fremste reaksjon må være å undervise - å undervise oss selv og å undervise andre - i alle lag av samfunnet, på alle mulige måter og uten ytterligere forsinkelse. Da den elskede Mesteren ved en anledning oppmuntret til undervisning, sa han at det er "ikke før lyset tennes at det kan spre sin flammes klare skinn, ikke før lyset stråler frem at dets glans kan fjerne det omgivende mørket". Gå derfor ut og vær "tennere av de utente lys".

Vår vedvarende kjærlighet, vår uopphørlige oppmuntring og våre stadige, inderlige bønner er med dere hvor dere enn drar og hva dere enn gjør for å tjene vår elskede Herre.

Det Universelle Rettferdighetens Hus